

ПОУЧЕНИЕ.

Въ недѣлѣ Мытаря и Фарисея.

Есѣкѣ возносайся, смирится, смирай
же секе вознесется. [Лук. 18, 14.]

За таквизи хора, конто считали себе си за праведни, а дрѣгьтѣ ѣнижавали, Ис. Христосъ казалъ слѣдната притча: „Двама человекѣцы вѣлѣ-
зан въ храма да са помолѣтъ, едина Фарисей,
а дрѣгьтъ Мытарь. Фарисейтъ са молѣлъ самъ
въ себе си тѣй: Боже! благодаря Тебѣ, дѣто не
сѣмъ, като дрѣгьтѣ человекѣцы, гравители, обид-
ницы, прелюбодѣйцы, или като този Мытарь. Два
пѣти поста въ Недѣлѣта, давамъ десѣтъка на
всичко, что придобывамъ. Я Мытарь стоѣлъ
далечъ и несмѣлъ даже очитѣ си да дигни на
горѣ, но удраъ са въ гърдытѣ и дѣмамъ:
Боже! Милостивъ бѣди за мене грѣшнаго. Азъ
ви казвамъ, прибавилъ Ис. Христосъ, че този
Мытарь си отиди ѣ тѣхъ си оправданъ, а не този
Фарисей! защото всѣкой, който са възвышава
самъ си, ще са смири, а който са ѣнижава ще
са възвеси.“

И така ето что значи да са хвалимъ сами,
а за дрѣгьтѣ да говоримъ зло да ги ѣни-
жавамы! Поглѣдайте на тогози Фарисея, что
са молѣ въ Божіа Храмъ. Той отъ никого ни-
що не зѣлъ, никого въ нищо не обидѣлъ, жи-
вѣлъ цѣломудренно; два пѣти на седмицата